

Ήρθαν Χριστούγεννα;

Σήμερα είναι 25 Δεκέμβρη 2016 και τὸ ἡμερολόγιο λέει Χριστούγεννα. Ὅμως ἀναρωτιέμαι ἤρθαν Χριστούγεννα;

Ἐσὺ ποῦ διαβάζεις αὐτὲς τὶς γραμμὲς κατὰλαβες ἂν ἤρθαν; Μὰ ναι θὰ ποῦν ὅι περισσότεροι.

-Βέβαια στολίσαμε τὸ δέντρο καὶ τὸ σπῆτι. Κάναμε κουραμιπέδες καὶ μελομακάρονα. Μὲ ὅσα λίγα χρήματα μᾶς ἄφησε ἡ κρίση ψωνίσαμε γιὰ τὸ τραπέζι, ἐ πήραμε καὶ κανένα ροῦχο ἀπὸ τὰ κινέζικα ἔτσι γιὰ τὸ καλὸ. Μεταλάβαμε καὶ τὴν παραμονή. Πήγαμε καὶ στὸ ρεβεγιόν. Καὶ τώρα θὰ φᾶμε καὶ τὸ μεσημεριανὸ ψητὴ γαλοπούλα ὅπως στὴν Ἀμερική. Μιά χαρὰ ἤρθαν.

-Ὁμορφα σὰν εὐλογημένα μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

-Τώρα πᾶτερ μὴν περιμένεις νὰ νηστέψαμε ἀφοῦ τὴν παραμονὴ εἴμασταν καλεσμένοι δὲν θὰ τρώγαμε; Τί νὰ κάνουμε. Δὲν

μπορούσαμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν δικαιολογία ὅτι θὰ πᾶμε στὴν Ἐκκλησιὰ τὸ πρωί. Ε καὶ μετὰ ξέρετε κουρασμένοι γυρίσαμε ἀργὰ δὲν μπορούσαμε νὰ ρθοῦμε στὶς 5:30 στὴν Ἐκκλησία.

-Μα εἴχαμε καὶ δευτέρη Δειτουργία στὶς 8:30.

-Ἐ πᾶτερ ἔπρεπε νὰ ἐτοιμάσουμε τὸ τραπέζι εἴχαμε καλεσμένους.

-Καὶ τοῦ χρόνου. Ἀλλὰ εὐχομαι ὄχι πάλι χωρὶς τὸν Χριστὸ ὅπως φέτος.

Ἡ φωτογραφία εἶναι ἀπὸ ἕνα παλιὸ Ἀναγνωστικὸ τότε ποῦ τὰ παιδιὰ μᾶς μάθαιναν τὰ πράγματα σωστὰ καὶ μὲ τὴν σειρά τους. Τότε ποῦ

ἤξεραν τὸν παπποῦ καὶ τὴν γιαγιά καὶ ὄχι τὰ ὀνόματα τῶν δικηγῶρων τῶν γονιῶν τους. Τότε ποῦ εἶχαν μᾶνα καὶ πατέρα καὶ ὄχι γονέα Α΄ καὶ γονέα Β΄. Τότε ποῦ ὄλοι γιόρταζαν καὶ Χριστούγεννα στὸ Ναὸ καὶ ὄχι στὰ νοσοκομεία καὶ τὸ νεκροτομεῖο μετὰ ἀπὸ τὸ τροχαῖο ποῦ συνέβη ξημερώματα, μετὰ τὴν διασκέδαση τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.

Ἄς μᾶς δώσει ὁ γεννημένος Θεὸς φῶτιση.

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΖΩΗ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μέσα στὸ ἅγιο 12ήμερο ... Νὰ μὴν ξεχάσω

1 Νὰ υπογράψουμε γιὰ τὴν Πανευρωπαϊκὴ 1^η πρωτοβουλία «ΜΑΜΑ ΜΠΑΜΠΙΑΣ ΠΑΙΔΙ». <http://www.mumdadandkids.eu/el>
Συλλέγονται υπογραφὲς σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη γιὰ νὰ ὑποχρεωθεῖ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ νὰ κάνει ὁδηγία ὅτι οἰκογένεια εἶναι μόνον, Μὰμὰ Μπαμπᾶς Παιδι καὶ ὄχι γονεᾶς 1, γονεᾶς 2 καὶ παιδί.

Στὸ παγκάρη τοῦ Ναοῦ μὲ τὴν ταυτότητά μας νὰ γράψουμε τὰ στοιχεῖα μᾶς καὶ νὰ υπογράψουμε. Ὅποῖος θέλει μπορεῖ νὰ πάρει ἔντυπο μαζὶ του, νὰ υπογράψουν καὶ ἄλλοι καὶ νὰ τὸ ἐπιστρέψει στὸ Ναὸ.

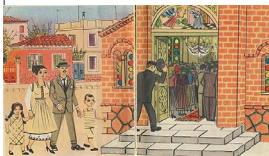
2 Νὰ φέρομε τυποποιημένα τρόφιμα γιὰ τὰ 2 δεκατιανὰ γεύματα στὸ σχολεῖο τῶν παιδιῶν τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Κόσμου σὲ Ἀθήνα, Πειραιά, Ἰωάννινα, Χίο καὶ Βόλο.
Ἀτομικοὺς χυμούς, μπισκότα, κρουασάν, ράβδους (μπάρδες) δημητριακῶν, σοκολατοειδή.

3 Νὰ παραδώσουμε στὸ Ναὸ μας, γιὰ ἀνακύκλωση χρησιμοποιημένο μαγειρικὸ λαδὶ καὶ λίπος, ἀλουμίνια καὶ πλαστικά. Τὰ πούλοῦμε σὲ ἐταιρίες ἀνακύκλωσης ἐνισχύοντας τὴν φιλανθρωπικὴ δράση καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ναοῦ. Ἀκόμα ἀνακυκλώνουμε ἠλεκτρικὲς στήλες (μπαταρίες) καὶ λαμπτήρες φθορίου καὶ ἠλεκτρονικοὺς.

4 Νὰ θυμηθοῦμε ὅτι 46 ἄνθρωποι λαμβάνουν 4 ἀπὸ τὸ Φιλὸπτωχὸ τῆς ἐνορίας μας, κάθε μεσημέρι ζεστὸ μαγειρεμένο ἀπὸ τὶς ἐθελόντριες φαγητὸ. Μὲ ὅποιο τρόπο μπορούμε ἄς ἐνισχύσουμε τὴν προσπάθεια.

5 Νὰ μὴν λησμονήσω ὅτι τὴν Κυριακὴ 5^η 1/1/2017, εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ στὶς 6/6 τὰ Θεοφάνεια. Πρέπει νὰ ἐκκλησιαστοῦμε καὶ νὰ Κοινωνήσουμε.

Ἄν θέλοῦμε τὰ Φῶτα ἁγιασμὸ στὸ σπῆτι νὰ δώσουμε τὰ στοιχεῖα μας στοὺς Ἱερεῖς.

Μήνυμα Χριστουγέννων 2016:

Αδελφοί μου και τέκνα μου εν Κυρίω αγαπητά,

«Παράδοξον Μυστήριον, οικονομείται σήμερον! Καινοτομούνται φύσεις, και Θεός άνθρωπος γίνεται.»[1]

Τò κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ δευτέρου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Υἱοῦ και Λόγου τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὄντως «παράδοξον μυστήριον». Ἡ διαβεβαίωση αὐτὴ δὲν συνιστᾶ μία ὑποκειμενικὴ ἱστορικὴ τοποθέτηση ἀλλὰ μία δυναμικὴ πρόσκληση, ποῦ ἀπευθύνεται στὸν κάθε ἄνθρωπο, γιὰ νὰ τὴν ἐπαληθεύσει στὴν ἐμπειρία τῆς ζωῆς του.

«Μυστήριον» γιὰτὶ δὲν ὑπακούει στὴ λογικὴ στενότητα θεωρητικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ φανερῶνεται και τελειουργεῖται μονάχα στὴν ἀγαπητικὴ εὐρύτητα τῆς ἐλευθέρης και ἐμπρακτῆς ἀνταπόκρισης τοῦ ἀνθρώπου.

«Παράδοξον» γιὰτὶ θεμελιώνεται στὴν ἀντινομία νὰ πηγάζει ἡ ζωὴ ἀπὸ τὴ θυσία, ὁ πλοῦτος ἀπὸ τὴν πτωχεία, ἡ πληρότητα ἀπὸ τὴν κένωση, ἡ δόξα ἀπὸ τὸν Σταυρό. Ἡ φύση ὅλων τῶν πραγμάτων «καινοτομεῖται» στὸν στίβο τῆς ἀπροϋπόθετης ἀγάπης. Αὐτῆς τῆς ἀγάπης ποῦ ὡς μοναδικὸ ὄρο θέτει τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸν ἀτομισμὸ μας, τῆς ἀγάπης ποῦ ἀνατρέπει κάθε εἶδους ἀνισότητες, τῆς ἀγάπης ποῦ σηλιτεύει τὶς ἀδικίες, τῆς ἀγάπης ποῦ δὲν στρέφει ἀδιάφορα το πρόσωπό τῆς μπροστὰ στὴν ποικιλία τῶν ἀνθρωπίνων προβλημάτων, ἀλλὰ τολμᾷ νὰ θέτει τὸ «δάκτυλον ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλων».

Ἡ ζωντανὴ μαρτυρία και ἐλπίδα τῆς ἀνακαινίσης τοῦ κόσμου συνιστᾶ ἕνα χειροπιαστὸ πνευματικὸ και συγχρόνως ὑλικὸ γεγονός, σὰν τὴν θεανθρώπινη ὑπόστασι τοῦ Χριστοῦ, ποῦ δὲν κραυγάζει ἀλλὰ σιγοκἀει, ποῦ ἐργάζεται ἀθόρυβα, σιωπηλὰ και διακριτικὰ τὴν ἐκ θεμελιῶν ἀλλαγὴ τῶν πάντων. Αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία και ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας: προσλαμβάνει τὴν ἀγωνία και τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ τοῦ ἀποκαλύψει ὅτι ὅσα μᾶς πονοῦν μποροῦν νὰ θεραπευθοῦν ὀλοτελῶς μόνο με τὴ βία τοῦ ἐκούσιου μαρτυρίου.

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ «Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται» κατέλιπε αἰώνια παρακαταθήκη ὅτι ὁ κόσμος ἀλλάζει πάντοτε μαρτυρικὰ. Διότι ὁ Δημιουργὸς δὲν θέλησε νὰ ἐγκανιάνει τὴ σωτηρία χωρὶς μαρτύριο, χωρὶς θυσία, χωρὶς πραγματικὴ συμμετοχὴ Του στὴν ἀρρώστια και τὸν πόνο τοῦ θανάτου. Ἐνδύθηκε τὴν ἀνθρώπινη ἀθλιότητα, γιὰ νὰ τὴν καταργήσει· «μορφὴν δούλου

λαμβάνει», γιὰ νὰ δωρίσει τὴν ἐλευθερία.

Ἡ ριζικὴ ἀλλαγὴ συνεπῶς αὐτῶν ποῦ μᾶς καταδυναστεύουν και ἡ προοπτικὴ ἐξόδου ἀπὸ τὴν πολυεπίπεδη κρίση στὴν ὁποία εἴμαστε ἐγκλωβισμένοι, τόσο ἀληθεύει και ἐδραιώνεται, ὅσο κατευθύνεται πρωτίστως πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀνθρώπου και ὄχι πρὸς ἀπρόσωπους θεσμούς, ἄψυχους ἀριθμούς και στεῖρα δημοσιονομικὰ μεγέθη· ἂν δὲν ἐγκαταλείψουμε τοὺς ἐγωισμοὺς μας και τὴν ἀλληλοῦπονόμηση και δὲνπροσανατολιστοῦμε στὴν ἐνότητα και τὴν μεταξὺ μας συνεργασία, δὲν πρόκειται νὰ ἀναδυθεῖ ρεαλιστικὰ ἡ προοπτικὴ νὰ

μεταμορφώσουμε θετικά και τὰ θεσμικά μας προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἀνακυκλώνουν σήμερα τὴν δίνη τῆς κρίσης και δημιουργοῦν ἀποπνικτικὴ ἀσφυξία, ἰδίως στοὺς πιὸ ἀδύνατους και ἐμπερίστατους. Στὸν σπαρασσόμενο κόσμο μας, ποῦ πάσχει και νοσεῖ ἀπὸ τὴ βαρεὶὰ ἀσθένεια τοῦ συλλογικοῦ και ἀτομικοῦ

ἐγωισμοῦ, τῆς ἐπικυριαρχίας, τῆς ἐκμετάλλευσης, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ὡς Μητέρα και τροφὸς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων δὲν θὰ παῦσει με κάθε τρόπο νὰ διακηρύττει ὅτι τὸ μήνυμα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, φανερῶναι τὸν τρόπο με τὸν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ μεταμορφώσει τὸ παρὸν συνδημιουργώντας με τὸν ἀναμενόμενο ἐνανθρωπήσαντα Κτίστη τὸ μέλλον.

Κι ἂν μπροστὰ σε αὐτὴ τὴν ζωοπιὸ προοπτικὴ ἡ «πολαρχία τῶν ἀνθρώπων»[2] ἀντιδρᾷ και βρυχᾷται, διότι διαισθάνεται ὅτι διακυβεύονται τὰ κατεστημένα συμφέροντά της, ἡ Ἐκκλησία θὰ συνεχίξει νὰ ἀπευθύνει τὸ μήνυμά της με ἀνυπόκριτο σεβασμὸ στὴν μοναδικότητα και στὸ ἀνεπανάληπτό του κάθε ἀνθρώπου: «Ὁ οὐρανὸς και ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς ἐφφρανεῖσθωσαν. Ἄγγελοι και ἄνθρωποι, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει και σκιά καθημένοις»[3]. Ἐνα μήνυμα ὀρατῆς ἐλπίδας και πραγματικῆς χαρᾶς γιὰ τὸ πῶς μποροῦμε νὰ διαλύσουμε τὸ σκοτάδι και νὰ διαβοῦμε στὸ Φῶς.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄

[1] Στιχηρὸν ἰδιόμελον Ἐσπερινοῦ κς Δεκεμβρίου, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

[2] Δοξαστικὸν Μ. Ἐσπερινοῦ Χριστουγέννων, Κασίας

[3] Στιχηρὸν ἰδιόμελον Λητῆς κς Δεκεμβρίου, Ἰωάννου Μοναχοῦ